

Bruxelles, 23.9.2015
COM(2015) 490 final

**COMUNICARE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL EUROPEAN
ȘI CONSILIU**

**Gestionarea crizei refugiaților: măsuri operaționale, bugetare și juridice imediate în
cadrul Agendei europene privind migrația**

I. INTRODUCERE

În fiecare zi, mii de persoane sunt forțate să își abandoneze căminele pentru a scăpa de violență și pentru a căuta refugiu, în propria țară sau în străinătate. Amploarea strămutării este imensă și, în condițiile în care conflictele persistă, cifrele sunt în creștere. La nivel mondial, numărul persoanelor strămutate este de aproape 60 de milioane – nu au existat atât de mulți oameni care fug din calea conflictului de la Al Doilea Război Mondial.

Numărul mare de refugiați, migranți și persoane strămutate care ajung în prezent la frontierele noastre este un test pentru Uniunea Europeană. Agenda europeană privind migrația, prezentată de Comisie în mai, arată că fenomenul trebuie gestionat printr-o abordare complexă. Începând din mai, au fost introduse o serie de măsuri, printre care adoptarea a două mecanisme de urgență pentru transferarea a 160 000 de persoane care au nevoie de protecție internațională din statele membre cele mai afectate în alte state membre ale UE. Actuala criză a refugiaților necesită, însă, măsuri suplimentare imediate.

Prezenta comunicare are obiectivul de a identifica o serie de **acțiuni prioritare** care să fie întreprinse în cursul următoarelor șase luni. **Acțiunile pe termen scurt** menite să stabilizeze situația actuală trebuie să fie însoțite de **măsuri pe termen lung** menite să instituie un sistem robust care să reziste în timp.

Nu pornim de la zero: avem deja acte normative, resurse financiare și mecanisme în vigoare care sunt concepute pentru depășirea situației actuale. Problema este că în multe cazuri acestea nu au fost puse în aplicare, nu sunt cunoscute sau nu sunt utilizate suficient.

Lista de acțiuni prioritare (a se vedea anexa I) stabilește principalele măsuri imediat necesare în ceea ce privește (i) măsurile operaționale, (ii) sprijinul bugetar, (iii) punerea în aplicare a legislației UE și (iv) următoarele etape legislative. Comisia pune deja în aplicare acțiunile de mai sus, în conformitate cu responsabilitățile sale. Acum este necesar ca demersurile sale să fie însoțite de o acțiune coordonată a statelor membre.

Împreună trebuie să arătăm lumii că Uniunea este capabilă să gestioneze această criză. Pentru aceasta, este necesar ca toate statele membre să își aducă contribuția la menținerea echilibrului dintre solidaritate și responsabilitate.

II. CE S-A REALIZAT PÂNĂ ACUM

Agenda europeană privind migrația din luna mai arată că fenomenul trebuie gestionat printr-o abordare complexă: ieșirea din faza acută a crizei, dar și acțiuni în cadrul UE și dincolo de aceasta pentru a transforma modul în care ne îndeplinim obligațiile față de persoanele care au nevoie de protecție și modul în care ajutăm statele membre cele mai afectate, pentru a respecta obligațiile la nivelul UE și la nivel internațional în materie de azil, pentru a returna în țara de origine persoanele care nu au nevoie de protecție, pentru a ne gestiona frontierele externe și pentru a elimina cauzele care împing oamenii să se angajeze în călătorii riscante către Europa în primul rând, precum și abordarea necesităților pe termen lung ale Europei în ceea ce privește migrația legală.

Agenda urmează logica dublă a unui echilibru între responsabilitate și solidaritate. Aceasta înseamnă că toate statele membre trebuie să ofere sprijin și că statele membre supuse celei mai puternice presiuni trebuie să considere drept prioritate absolută obiectivul de a restabili un proces ordonat. Ambele componente trebuie îmbunătățite pentru a reveni la o situație stabilă.

Agenda a început să fie pusă în aplicare.

Statele membre și-au manifestat solidaritatea și au convenit să **transfere 160 000 de persoane** care au nevoie clară de protecție internațională din statele membre cele mai afectate în alte state membre ale UE.

Am mobilizat **fonduri ale UE** pentru a sprijini statele membre cele mai afectate. Astfel, am alocat peste 75 de milioane EUR cu titlu de fonduri de urgență, care vin în completarea celor 7 miliarde EUR din finanțarea multianuală alocată în perioada 2014-2020 pentru a sprijini eforturile în domeniul migrației, al refugiaților și al gestionării frontierelor.

Ne-am triplat prezența pe mare, măbind de trei ori resursele și activele puse la dispoziția **operațiilor comune Poseidon și Triton ale Frontex**. La operațiunile comune coordonate de Frontex în Italia, Grecia și Ungaria participă 29 de state membre și țări asociate la acordul Schengen. Acest fapt ne-a permis să salvăm peste 122 000 de oameni. S-au pierdut mult prea multe vieți omenești, dar, dacă nu am fi acționat, pierderile ar fi fost și mai mari – creșterea este de 250 %.

Ne-am dublat din nou eforturile de a descuraja călăuzele și de a desființa grupurile de traficanți de persoane, în special prin lansarea **operațiunii navale EUNAVFOR MED**¹. Aceasta a împiedicat furnizarea de nave, ceea ce a dus la scăderea numărului celor care își pun viețile în pericol la bordul unor ambarcațiuni șubrede și neadaptate navigării pe mare. Drept urmare, numărul de nou-veniți care au utilizat ruta central-mediteraneeană s-a stabilizat în august la aproximativ 115 000, la fel ca anul trecut.

---

¹ La 22 iunie 2015, a fost lansată o operațiune de gestionare a crizei (EUNAVFOR MED) pentru combaterea activităților de introducere ilegală de persoane în zona central-sudică a Mării Mediterane. La 14 septembrie 2015, statele membre au convenit să treacă la a doua etapă, cea operativă, după o primă etapă de colectare a informațiilor. Această tranziție importantă va permite operațiunii navale a UE să desfășoare în marea liberă, în limitele impuse de dreptul internațional, acțiuni de abordaj, percheziționare, sechestrare și deviere a navelor suspectate că sunt folosite pentru introducerea ilegală de persoane sau pentru trafic de persoane.

UE oferă **asistență pentru populația din Siria** – în special persoanelor strămutate în interiorul țării – și sprijin financiar pentru țările învecinate unde se află cel mai mare număr de refugiați. Comisia Europeană și statele membre au mobilizat până acum 3,9 miliarde EUR sub formă de asistență umanitară, asistență pentru dezvoltare, asistență economică și asistență pentru stabilizare destinată atât locuitorilor Siriei, cât și refugiaților sirieni și comunităților care i-au găzduit din țările învecinate, și anume Liban, Iordania, Irak, Turcia și Egipt. De asemenea, Comisia Europeană a decis să aloce 1,8 miliarde EUR din mijloacele financiare ale UE pentru a institui un „**Fond fiduciar de urgență pentru stabilitate și abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale strămutărilor de persoane în Africa**”.

Ne-am asumat angajamentul colectiv de a **reloca peste 22 000 de persoane** din afara Europei în cursul anului următor, arătându-ne astfel solidaritatea cu vecinii noștri. Unele state membre² au anunțat, de asemenea, angajamente bilaterale în materie de relocare.

Răspunsul oferit de Europa în ultimele luni a fost decisiv. Actuala criză a refugiaților necesită însă măsuri suplimentare imediate. Pentru a soluționa criza în mod durabil este nevoie de o schimbare radicală a politicilor Uniunii în domeniul migrației, o schimbare care să însemne frontiere sigure, proceduri echitabile și un sistem capabil să anticipeze problemele.

Principalele acțiuni întreprinse	<p>Printre acțiunile deja întreprinse în cadrul agendei europene privind migrația se numără:</p> <ul style="list-style-type: none"> • triplarea resurselor și a activelor pentru a asigura prezența pe mare în cadrul operațiilor comune Poseidon și Triton ale Frontex; • dublarea fondurilor de urgență alocate statelor membre cele mai afectate; • acțiunile împotriva călăuzelor au împiedicat furnizarea de nave; astfel, numărul de migranți care au traversat zona centrală a Mării Mediterane în august 2015 a revenit la nivelurile din 2014; • transferul persoanelor care au nevoie de protecție internațională și se află deja în UE va putea începe rapid după acordul privind transferul a 160 000 de persoane anul acesta; • eforturile depuse și împreună cu ICNUR pentru a reloca în statele membre 22 000 de refugiați care încă se află în afara UE.
---	---

III. ACȚIUNI PRIORITARE PENTRU URMĂTOARELE ȘASE LUNI

Nevoia cea mai presantă este de a ajuta statele membre să gestioneze numărul excepțional de mare de refugiați de pe teritoriul lor.

În acest sens, este necesar să se acționeze atât în interiorul, cât și în afara UE. **În interiorul UE**, pentru a sprijini statele membre supuse celei mai puternice presiuni prin aplicarea procedurilor, acordarea de sprijin financiar și tehnic, contribuția la atenuarea presiunii prin intermediul unui mecanism echitabil de transfer și consolidarea frontierei noastre comune. **În afara UE**, prin crearea condițiilor necesare pentru ca refugiații să poată rămâne mai aproape de casa lor, prin consolidarea parteneriatelor noastre cu statele învecinate care oferă protecție temporară și cu principalele țări de tranzit, asigurând finanțare pentru ICNUR, Programul

² Este cazul Irlandei (care s-a angajat să sprijine 2 900 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională, atât prin transfer, cât și prin relocare, în plus față de mecanismul UE) și al Regatului Unit (până la 20 000 de refugiați sirieni care urmează a fi relocați până la sfârșitul mandatului actualului parlament, în 2020).

Alimentar Mondial și alte agenții relevante, prin intensificarea combaterii traficantilor și a călăuzelor și printr-un angajament diplomatic sporit în crizele majore, precum cea din Siria.

III.1 MĂSURI OPERAȚIONALE

Sprijinul acordat celor mai afectate state membre se află în centrul politicii de transfer care a fost convenită de Consiliu acum câteva zile și care prevede **transferul a 160 000 de persoane care au nevoie de protecție internațională**. Aceasta va permite o reducere considerabilă, deși parțială, a presiunii asupra celor mai afectate state membre. Toate statele membre trebuie acum să acorde prioritate desemnării unor puncte naționale de contact pentru transfer, astfel încât să se poată identifica și transfera cu rapiditate solicitanții de transfer către un anumit stat membru. Normele de prevenire a deplasărilor secundare – pentru a se asigura că, după ce au fost transferați, refugiații rămân acolo unde sunt – vor necesita, de asemenea, investiții din partea statelor membre.

Măsurile de prim sprijin practic vor fi asigurate de **echipe de sprijin pentru gestionarea migrației** care își vor desfășura activitatea în puncte critice de acces, așa-numitele *hotspots* (a se vedea anexa II). Echipele de sprijin vor interveni în cele mai importante puncte, acolo unde statele membre cele mai afectate consideră că numărul de sosiri este prea mare pentru a putea fi gestionat eficient. Personalul trimis pe teren de către agențiile UE și alte state membre ale UE va ajuta la identificarea, verificarea și înregistrarea migranților la intrarea în UE. Acesta este primul pas către un viitor sigur pentru cei aflați în dificultate, precum și o ocazie promptă de a identifica persoanele care ar trebui returnate în țările lor de origine. Rețeaua de agenții ale UE implicate va contribui, de asemenea, la consolidarea cooperării pentru combaterea introducerii ilegale de imigranți, identificarea suspectilor și sprijinirea noilor anchete. Echipele de sprijin pot lucra numai în parteneriat cu autoritățile naționale. Doar autoritățile naționale pot să instituie (cu sprijinul fondurilor UE) și să gestioneze infrastructuri de primire cu o bună funcționare, să ofere direcția și să asigure legătura cu principalele părți implicate, precum autoritățile locale, serviciile sociale, autoritățile de aplicare a legii și directorii centrelor de primire. Frontex³, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO)⁴, Europol⁵ și Eurojust⁶ pot să ofere know-how în materie de politici, să faciliteze comunicarea directă între statele membre și să joace un rol specific în coordonarea operațiunilor de returnare. Italia și Grecia trebuie, în mod prioritar, să finalizeze și să înceapă să aplice foile lor de parcurs pentru transferuri și pentru echipele de sprijin active în punctele critice de acces, precum și să asigure o infrastructură de primire adecvată.

De asemenea, operațiile comune Triton și Poseidon ale Frontex continuă să reprezinte un alt aspect al măsurilor-cheie de sprijin operativ. Ele constituie un exemplu de solidaritate efectivă

---

³ Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (Frontex) promovează, coordonează și dezvoltă gestionarea frontierelor europene și a fost instituită la 26 octombrie 2004 prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului.

⁴ Biroul European de Sprijin pentru Azil oferă asistență practică și tehnică statelor membre și a fost instituit la 19 mai 2010 prin Regulamentul (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului.

⁵ Europol este agenția UE pentru cooperare în materie de aplicare a legii, care sprijină statele membre ale UE în lupta împotriva formelor grave de criminalitate internațională și de terorism. A fost instituită la 1 iulie 1999.

⁶ Eurojust este agenția UE pentru cooperare judiciară, care sprijină coordonarea și cooperarea dintre autoritățile naționale de cercetare și urmărire penală. A fost instituită la 28 februarie 2002 prin Decizia 2002/187/JAI a Consiliului.

care va trebui extins și repetat, iar statele membre ar trebui să răspundă rapid și în mod activ la cererile Frontex de a pune la dispoziție echipamente și experți suplimentari. Statele membre dispun de mai multe mecanisme care ar putea servi acestui obiectiv, dar care nu au fost valorificate pe deplin.

Mecanismul de protecție civilă al UE⁷ poate fi activat de un stat membru în cazul în care acesta consideră că este depășit de o criză. Mecanismul poate mobiliza diferite tipuri de asistență în natură, inclusiv module (echipe de intervenție și echipamente), adăposturi, materiale medicale și alte produse nealimentare, precum și know-how. Statele participante furnizează asistența, iar Comisia poate cofinanța transportul articolelor de primă necesitate și al experților în țara în cauză. În 2015, mecanismul de protecție civilă al UE a fost activat de două ori pentru a ajuta Ungaria⁸ și o dată pentru a ajuta Serbia⁹ să răspundă la nevoile urgente cauzate de un aflux fără precedent de refugiați și de migranți.

Statele membre pot solicita detașarea unor **echipe de intervenție rapidă la frontieră (RABIT)**, care să furnizeze sprijin imediat poliției de frontieră în cazul unor presiuni migratorii urgente sau excepționale (a se vedea anexa III). Mecanismul asigură sprijin operativ pe o durată limitată. Frontex finanțează și activează resurse umane și tehnice puse la dispoziție de statele membre. Mecanismul a fost activat numai o singură dată de Grecia, în 2010¹⁰, când frontiera terestră greco-turcă a fost afectată de o creștere considerabilă a numărului de sosiri. Pe durata operațiunii, în fiecare săptămână aproape 200 de agenți invitați, bine pregătiți, din 26 de state membre au acordat asistență colegilor lor eleni în activitățile de control al zonelor de frontieră, precum și în acțiunile de identificare a imigranților prinși în situație neregulară. Succesul operațiunii de la frontiera greco-turcă a stabilizat situația și a redus numărul de sosiri față de nivelurile de vârf înregistrate în 2010.

În ultimele săptămâni, unele state membre au invocat **reintroducerea temporară a controalelor la frontieră** în temeiul Codului frontierelor Schengen. Acest lucru poate fi justificat în situații excepționale de criză. Dar măsurile de acest fel nu se pot aplica decât pe termen scurt, până la stabilizarea situației. Acesta ar trebui considerat un semnal al urgenței de a acționa cu toții pentru a restabili procesul normal de gestionare a migrației cât mai curând posibil. Dacă aceste măsuri vor fi prelungite sau vor fi cerute măsuri suplimentare, Comisia își va oficializa evaluarea situației prin adoptarea unui aviz pe baza Codului frontierelor Schengen. Introducerea integrală a sistemului de transfer și a echipelor de sprijin care vor lucra în punctele critice de acces ar trebui să permită eliminarea controalelor în următoarea lună.

---

⁷ Mecanismul de protecție civilă al UE facilitează cooperarea pentru intervenții de urgență între 33 de state europene (cele 28 de state membre ale UE, Islanda, Muntenegru, Norvegia, Serbia și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei). Turcia a semnat de curând acordurile necesare pentru a se alătura oficial mecanismului. Statele participante pun în comun resurse care pot fi puse la dispoziție între ele și unor țări din întreaga lume. Comisia Europeană gestionează mecanismul prin intermediul Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență. Orice țară din lume poate solicita asistență din partea mecanismului de protecție civilă al UE. Organizația Națiunilor Unite și anumite organizații internaționale, precum Organizația Internațională pentru Migrație, pot, de asemenea, să activeze mecanismul pentru a solicita asistență în țările din afara UE.

⁸ Mai multe state membre ale UE, printre care Danemarca, Bulgaria, Slovenia, Finlanda și Polonia, au oferit deja sprijin material, de exemplu păături, lenjerie de pat și corturi, care au fost acceptate de autoritățile maghiare.

⁹ La data de 21 septembrie, asistența solicitată includea vehicule, combustibil, articole de igienă, pături, saltele și alimente. Până în prezent, Ungaria a oferit 50 000 de măști de protecție.

¹⁰ Operațiunea de la frontiera greco-turcă a început la 2 noiembrie 2010 și s-a încheiat la 2 martie 2011 (când Frontex a reluat componenta terestră a operațiunii comune Poseidon).

De asemenea, UE ar trebui să intensifice imediat punerea în aplicare a **ofensivei diplomatice** prevăzute în recenta comunicare comună privind rolul acțiunii externe a UE în soluționarea crizei refugiaților din Europa¹¹. Aceasta se bazează pe o abordare echilibrată de subliniere a așteptărilor UE legate de sprijinul din partea partenerilor în vederea soluționării problemei reprezentate de migrație și, în același timp, de intensificare a sprijinului și a cooperării pe care UE le poate oferi pentru a ajuta aceste eforturi.

- **Smmitul de la Valletta privind migrația** din 11-12 noiembrie 2015 va constitui un moment-cheie pentru a ilustra noua prioritate a problemelor reprezentate de migrație în cadrul relațiilor UE cu partenerii africani¹². UE și-a intensificat deja eforturile pentru pregătirea summitului, în cooperare cu toți partenerii și organizațiile internaționale implicate. Instituirea unui Fond fiduciar de urgență pentru stabilitate și abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale strămutărilor de persoane în Africa, cu un prim aport de capital în valoare de 1,8 miliarde EUR, a demonstrat deja cât se poate de clar dimensiunea contribuției UE. Acesta poate contribui la un parteneriat bidirecțional având scopul de a încetini fluxul de migranți din Africa și de a stimula returnarea celor care nu sunt eligibili pentru protecție internațională.
- **Conferința la nivel înalt privind ruta Balcanilor de Vest**, care ar trebui să aibă loc în paralel cu Consiliul Justiție și Afaceri Interne din 8 octombrie 2015, va avea ca temă sarcina comună de a combate presiunile actuale și de a reinstaura stabilitatea procesului de gestionare a migrației pe ruta Balcanilor de Vest. Finanțarea oferită de UE pentru regiunea Balcanilor de Vest ilustrează hotărârea UE de a sprijini țările vecine partenere care se confruntă cu provocări de proporții enorme și cu evoluție rapidă. Implicarea UE nu se limitează la sprijinul umanitar oferit refugiaților – sprijinirea sporirii rapide a capacităților în domeniul gestionării migrației și al luptei împotriva introducerii ilegale de persoane are, de asemenea, o importanță majoră.
- UE ar trebui să dezvolte, ca parte a strategiei sale, o nouă **cooperare operativă**, astfel încât competențele și cunoștințele dobândite puse în comun în cadrul UE să fie din ce în ce mai mult împărtășite cu partenerii din afara acesteia. Instrumente precum echipele comune de experți, acordurile administrative și schimbul de informații ar trebui să fie utilizate din ce în ce mai mult pentru a crea o legătură între serviciile de aplicare a legii și serviciile de gestionare a migrației din UE și din țările învecinate, inclusiv în ceea ce privește returnarea și readmisia. Frontex, Biroul European de Sprijin pentru Azil, Europol și Eurojust au deopotrivă un rol de jucat în această privință.
- Criza refugiaților este o criză mondială, iar UE ar trebui să contribuie la **eforturile globale** și să le stimuleze. Aceasta înseamnă o colaborare strânsă cu principalele organizații internaționale, precum ICNUR, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, Organizația Internațională pentru Migrație și Crucea Roșie. UE își intensifică deja cooperarea cu ICNUR. Aceasta ar trebui, de asemenea, să devină o

---

¹¹ JOIN(2015) 40, 9 septembrie 2015.

¹² La summit vor participa statele membre ale UE, statele membre ale Uniunii Africane, statele africane participante la Procesul de la Rabat și Procesul de la Khartoum, ICNUR și Organizația Internațională pentru Migrație. Summitul de la Valletta vine în continuarea întâlnirii la nivel de colegiu dintre Comisia Europeană și Comisia Uniunii Africane care a avut loc la Bruxelles la 21 aprilie 2015.

prioritate absolută în cadrul dialogurilor cu partenerii strategici și cu actorii regionali, cum ar fi statele din Golf.

Principalele acțiuni de realizat în următoarele șase luni	<ul style="list-style-type: none"> • Intrarea deplină în acțiune a mecanismului de transfer și a echipelor de sprijin pentru gestionarea migrației în punctele critice de acces • Utilizarea de către statele membre a măsurilor existente prin activarea mecanismului de protecție civilă și trimiterea pe teren a echipelor de intervenție rapidă la frontieră • Normalizarea spațiului Schengen și eliminarea controalelor temporare la frontierele interne • Intensificarea ofensivei diplomatice și sporirea cooperării cu țările terțe
--	---

III.2 SPRIJIN BUGETAR

Sprijinul financiar va fi consolidat fără întârziere. Finanțarea de urgență disponibilă din bugetul UE în domeniul azilului, al migrației și al controlului la frontiere a fost deja dublată de două ori în cursul acestui an, ajungând la 73 de milioane EUR. S-a oferit astfel un sprijin direct și imediat pentru răspunsul la criză (a se vedea anexa IV). De exemplu, în temeiul **Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI)** și al **Fondului pentru securitate internă (FSI)**, Italia a primit anul acesta peste 19 milioane EUR cu titlu de fonduri de urgență, iar Grecia 5 milioane EUR, în prezent fiind tratate noi cereri. 4 milioane EUR au fost alocate Ungariei săptămâna trecută, suma totală alocată anul acesta fiind de peste 5 milioane EUR. Dacă se iau în calcul solicitările aflate în curs de tratare, aceste fonduri au fost deja epuizate. Săptămâna viitoare, Comisia va propune o suplimentare a acestui buget cu încă **100 de milioane EUR pentru 2015**.

Această finanțare completează sumele considerabile (peste 300 de miliarde EUR) alocate în 2015 ca prefinanțare din **fondurile multianuale pentru migrație și frontiere**. Săptămâna trecută, Grecia a primit o primă tranșă de 33 de milioane EUR, iar Italia a primit 39,2 milioane EUR în august.

Aceasta înseamnă că **resursele sunt disponibile** și că acestea sunt puse la dispoziție, însă pentru ca acestea să fie utilizate rapid pe teren sunt necesare acțiuni din partea unui număr mare de agenții guvernamentale, precum și o abordare inteligentă care să genereze cel mai puternic impact în cel mai scurt timp cu putință. De exemplu, în locul construirii unor structuri de primire tradiționale, ar putea fi găsite soluții pentru a utiliza rapid clădiri existente, publice sau private.

Agențiile UE joacă un rol esențial în ceea ce privește asigurarea cooperării și utilizarea know-how-ului disponibil în cel mai bun mod. Însă în prezent li se cere să fie mult mai active pe teren decât s-a preconizat inițial. Agențiile UE care își desfășoară activitatea în domenii legate de migrație au nevoie de **o infuzie majoră de resurse**. Comisia va propune săptămâna viitoare consolidarea capacității a trei mari agenții ale UE, cu o creștere combinată de 120 de posturi suplimentare: 60 pentru Frontex, 30 pentru EASO și 30 pentru Europol. Costurile suplimentare în 2015 sunt de 1,3 milioane EUR, care urmează să fie puse la dispoziție tot în 2015. O nouă extindere a mandatului celor trei agenții ar necesita o finanțare suplimentară imediată.

Comisia intenționează să prezinte propuneri de majorare cu 600 de milioane EUR a fondurilor pentru migrație și frontiere în 2016. Acestea s-ar adăuga la cele 780 de milioane EUR planificate pentru finanțarea mecanismului de transfer de urgență. Această finanțare suplimentară va contribui la sprijinul acordat punctelor critice de acces, va ajuta cele mai afectate state membre, va oferi finanțare anticipată statelor membre în vederea efectuării transferurilor și va consolida capacitatea operativă a agențiilor. Astfel se va realiza o îmbunătățire reală a răspunsului la necesitățile imediate legate de gestionarea migrației, primire, returnare și controlul la frontiere.

Trebuie să se acorde prioritate remedierii problemei reprezentate de **insuficiența fondurilor pentru criza din Siria**. Acest lucru este în parte cauza directă a creșterii fluxurilor de refugiați în estul Mării Mediterane, dar este parțial și rezultatul „oboselii donatorilor”. Dacă dorim cu adevărat să ajutăm majoritatea refugiaților să rămână cât mai aproape de casă, atunci trebuie să sporim finanțarea. Organizația Națiunilor Unite estimează că valoarea totală a cererii umanitare nesatisfăcute pentru criza siriană în 2015 este de 4 miliarde EUR¹³. În momentul de față, sunt acoperite doar 38 % din nevoile de finanțare. Impactul acestui deficit este dramatic. UNICEF a raportat că în ultimele luni, până la 5 milioane de oameni, dintre care aproape jumătate sunt copii, au suferit întreruperi majore ale aprovizionării cu apă, ceea ce crește foarte mult riscul de îmbolnăvire. UE și statele membre ar trebui să se angajeze să acopere cel puțin jumătate din acest deficit.

Programul Alimentar Mondial, Crucea Roșie, Organizația Mondială a Sănătății și alți parteneri au suferit deficite și întreruperi importante ale lanțului de aprovizionare cu alimente și ale furnizării de asistență medicală. Majoritatea statelor membre ale UE și-au redus contribuțiile la Programul Alimentar Mondial, unele cu până la 100 % (a se vedea anexa V). Conform rapoartelor UNHCR, asistența alimentară a fost deja redusă în privința a 1,6 milioane de refugiați, 750 000 de copii nu merg la școală, în ciuda eforturilor considerabile ale UE și ale altor donatori, iar deficitul de finanțare înseamnă că 70 000 de femei însărcinate sunt expuse riscului unor nașteri în condiții de risc. Nu este surprinzător că mulți refugiați ajung la concluzia că pericolele unei călătorii către Europa nu le mai depășesc riscurile de a rămâne în țara lor. Comisia îndeamnă statele membre **să readucă finanțarea ajutorului alimentar acordat prin Programul Alimentar Mondial la nivelurile din 2014**, pentru a stabiliza fluxul de aprovizionare cu alimente a refugiaților sirieni. Comisia va suplimenta **cu 200 de milioane EUR** resursele pentru ajutor umanitar de urgență și protecție civilă pentru 2015, astfel încât să răspundă cererilor din partea ICNUR, a Programului Alimentar Mondial și a altor organizații relevante și să ajute imediat refugiații.

Într-un context care evoluează rapid, flexibilitatea este esențială. **Ajutorul umanitar** este unul dintre cele mai flexibile și rapide instrumente de care dispune UE. Acest buget va fi majorat cu o sumă suplimentară de **300 de milioane EUR** în 2016, comparativ cu nivelul propus de Comisie în proiectul de buget. La trecerea dintre anotimpuri, este esențial ca UE să își păstreze capacitatea de a răspunde la cererile organizațiilor neguvernamentale sau ale agențiilor ONU de a oferi un ajutor imediat și direcționat.

Unul dintre cele mai eficiente instrumente pentru a sprijini refugiații sirieni este **Fondul fiduciar regional al Uniunii Europene ca răspuns la criza siriană** („Fondul MADAD”¹⁴ – a se vedea anexa VI). Până în prezent, UE a adus o contribuție inițială de 38 de milioane

¹³ Serviciul de monitorizare financiară al Oficiului ONU pentru coordonarea afacerilor umanitare (OCHA).

¹⁴ Numele arab al Fondului fiduciar este „Madad”, sensul aproximativ al acestui cuvânt fiind „a ajuta împreună cu alții”.

EUR, fiind planificate contribuții mai importante în cursul lui 2015 și ulterior. Italia a contribuit cu 3 milioane EUR. Germania s-a angajat să contribuie cu 5 milioane EUR. UE se pregătește să contribuie cu o sumă suplimentară de 100 de milioane EUR până la sfârșitul anului 2015. Va rezulta mobilizarea a aproximativ 150 de milioane EUR pentru Fondul fiduciar numai în primul an. Date fiind însă nevoile de la fața locului și lista impresionantă de proiecte, având deja o valoare de 440 de milioane EUR, necesitățile sunt departe de a fi satisfăcute. Un angajament clar și pe termen lung pentru Fondul fiduciar ar demonstra în mod convingător refugiaților și comunității internaționale că se poate conta pe sprijinul UE. Comisia va propune în cursul săptămânii viitoare suplimentarea cu 300 de milioane EUR a fondurilor pe 2015 pentru Instrumentul european de vecinătate (IEV), pentru a permite o majorare a Fondului fiduciar Madad și pentru a oferi asistență țărilor terțe care găzduiesc refugiați din Siria. Această măsură, însoțită de o nouă reorientare a unor fonduri de la Instrumentul de asistență pentru preaderare, va face ca finanțarea totală alocată de UE pentru Fondul fiduciar să ajungă în această fază la peste **500 de milioane EUR**.

Contribuțiile statelor membre ar trebui să fie pe măsura finanțării UE, astfel încât Fondul să ajungă la un total de cel puțin 1 miliard EUR. Aceasta ar constitui o demonstrație puternică la nivel mondial a angajamentului UE de a-i ajuta pe refugiații sirieni.

De mulți ani, presiunea asupra **Turciei, Libanului și Iordaniei** crește, pe măsură ce milioane de refugiați părăsesc Siria. În mod clar, cauzele profunde ale acestei situații sunt vechi. Abordarea tulburărilor politice este o chestiune complexă, dar trebuie să ne dublăm eforturile. De asemenea, UE a colaborat îndeaproape cu vecinii săi pentru a-și aduce contribuția la abordarea provocării reprezentate de migrație.

- În **Turcia** au fost deja mobilizate 176 de milioane EUR pentru acțiunile legate de migrație, inclusiv ajutoare directe pentru refugiați. UE discută în prezent cu Turcia despre o revizuire a alocării fondurilor UE, astfel încât un total de **1 miliard EUR** să fie disponibil pentru acțiuni legate de refugiați în perioada 2015-2016, de la sprijinirea infrastructurii la servicii de sănătate și programe de învățământ pentru copiii refugiați în propria lor limbă. O parte semnificativă a acestei sume va fi utilizată prin intermediul Fondului fiduciar „Madad” al UE, în vederea unor realizări rapide. În paralel cu acest sprijin financiar substanțial, Comisia a lansat un amplu dialog cu Turcia privind toate aspectele migrației, precum înregistrarea, readmisia și returnarea, pe care Turcia trebuie să le realizeze mai eficient. Planul de acțiune UE-Turcia privind migrația ar trebui finalizat fără întârziere.
- În **Serbia și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei**, sosirea neașteptată a zeci de mii de refugiați din afara regiunii a generat o presiune enormă asupra infrastructurii. Deși prioritatea principală este de a evita ca această situație să devină mai mult decât una pe termen scurt, este clar că aceste țări au nevoie de un dublu sprijin: ajutor și consiliere pentru a consolida gestionarea migrației și sprijinul acordat refugiaților, precum și ajutor imediat pentru a face față fluxului de refugiați ajunși în prezent pe teritoriul lor. Au fost deja mobilizate 78 de milioane EUR din partea UE pentru îmbunătățirea centrelor de primire și a controalelor la frontieră. În plus, din iulie a fost furnizat ajutor umanitar în valoare de 1,7 milioane EUR. Comisia pregătește în prezent un **pachet suplimentar de 17 milioane EUR**, având în vedere că este puțin probabil ca fluxul de refugiați în țările din Balcanii de Vest să se oprească în viitorul apropiat.

Fondul fiduciar de urgență pentru stabilitate și abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale strămutărilor de persoane în Africa va viza sprijinul pentru abordarea deficiențelor structurale ale gestionării migrației. Fondul fiduciar va contribui la combaterea problemelor generate de crizele din regiunile Sahel, Lacul Ciad, Cornul Africii și Africa de Nord. Scopul său este acela de a ajuta la promovarea stabilității în aceste regiuni și de a contribui la o mai bună gestionare a migrației. Deocamdată, doar două state membre ale UE¹⁵ au confirmat că vor contribui la fond, furnizând o finanțare suplimentară față de suma de **1,8 miliarde EUR** alocată la nivelul UE. Contribuțiile statelor membre ar trebui să fie pe măsura finanțării din partea UE.

Predominanța problemei migrației subliniază, pe bună dreptate, necesitatea de a consolida finanțarea de bază furnizată de UE în acest domeniu. Pe de altă parte, există deja diferite surse de sprijin, atât financiar, cât și operativ, care pot fi utilizate de statele membre afectate. În cazurile în care aceasta implică reprogramarea planurilor existente, această opțiune există tocmai pentru a permite statelor membre să reacționeze la situații precum criza migranților. Este necesară urgent mai multă flexibilitate în ceea ce privește cadrul financiar multianual, pentru a permite redistribuirea resurselor financiare limitate de care se dispune către aceste domenii prioritare. Deși **fondurile structurale** se înscriu într-o perspectivă pe termen lung, acestea pot fi totuși mobilizate pentru a contribui la soluționarea problemei migrației în ceea ce privește măsurile de integrare, cum ar fi învățarea limbilor sau cofinanțarea infrastructurilor esențiale, inclusiv a locuințelor și a infrastructurilor sociale, precum și, în cazuri de urgență, a centrelor de primire. Este, de asemenea, disponibilă finanțare pe termen scurt: **Fondul de ajutor pentru cele mai defavorizate persoane** – un fond cu un buget de 3,8 miliarde EUR pentru perioada 2014-2020 – este deja utilizat în Belgia, Spania și Suedia pentru a sprijini migranții și refugiații. Acesta poate fi utilizat pentru a furniza hrană și îmbrăcăminte încă din prima zi, precum și pentru a oferi un prim sprijin pentru integrarea solicitanților de azil. Pentru aceasta, statele membre trebuie să se angajeze să reprogrameze planurile existente pentru a răspunde noilor priorități.

<p><i>Principalele acțiuni de realizat în următoarele șase luni</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Suplimentarea fondurilor de urgență pentru statele membre cele mai afectate, cu 100 de milioane EUR pentru 2015 • Suplimentarea cu 120 de posturi a capacității celor trei agenții UE esențiale în acest context, începând din 2015 • Suplimentarea finanțării de urgență pentru statele membre cele mai afectate și a finanțării pentru Frontex, EASO și Europol cu 600 milioane EUR pentru 2016 • Readucerea, de către statele membre, a finanțării pentru ajutorul alimentar prin intermediul Programului Alimentar Mondial la nivelurile din 2014 și mobilizarea a 200 de milioane EUR din fondurile UE pentru ajutor umanitar în 2015 pentru acordarea de sprijin direct refugiaților • Majorarea ajutorului umanitar cu 300 milioane EUR în 2016, pentru acoperirea nevoilor de bază ale refugiaților, cum ar fi hrana și adăpostul • Sprijinirea Fondului fiduciar pentru Siria cu o contribuție de până la peste 500 de milioane EUR din bugetul UE și cu o contribuție viitoare pe măsură din partea statelor membre • Realocarea fondurilor UE (până la 1 miliard EUR) către acțiuni legate de refugiați în Turcia Mobilizarea a 17 milioane EUR pentru Serbia și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei
--	--

¹⁵

Franța și Spania (sumele urmează a fi stabilite).

III.3 PUNEREA ÎN APLICARE A DREPTULUI UE

Agenda europeană privind migrația se bazează pe un principiu simplu: ajutarea migranților care au nevoie de protecție internațională și returnarea migranților care nu au dreptul a rămâne pe teritoriul UE. Pentru a pune în practică această politică europeană în materie de migrație, este esențial ca toate statele membre să aplice pe deplin normele comune în materie de azil și migrație neregulamentară convenite recent la nivelul UE.

De la începutul anilor 2000, Comisia a prezentat o serie de propuneri în vederea creării unui **sistem european comun de azil** (a se vedea anexa VII). Parlamentul European și Consiliul au adoptat propunerile respective una câte una.

Disponem acum, în toată Europa, de standarde comune pentru modul în care primim solicitanții de azil, cu respectarea demnității acestora, și pentru modul în care le tratăm cererile de azil. Disponem, de asemenea, de criterii comune pe care sistemele noastre judiciare independente le utilizează atunci când stabilesc dacă o persoană are sau nu dreptul la protecție internațională.

Cinci acte legislative diferite formează nucleul sistemului european comun de azil (Regulamentul Dublin, Directiva privind procedurile de azil, Directiva privind standardele minime, Directiva privind condițiile de primire și Regulamentul EURODAC privind prelevarea amprentelor digitale). Toate sunt foarte recente, iar ultimul a intrat în vigoare abia în iulie 2015.

Punerea în aplicare a dreptului UE în acest domeniu este insuficientă. Comisia este hotărâtă să își folosească toate competențele pentru a asigura transpunerea și aplicarea legislației UE în materie de azil și de migrație, iar în acest scop lansează astăzi o nouă serie de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor – 40 de noi decizii privind cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (a se vedea anexa VII). În realitate, criza de anul acesta a fost agravată de faptul că nu au fost puse în aplicare acte normative existente în domeniul precum condițiile de primire, prelevarea amprentelor digitale și returnarea.

Este deosebit de important ca **Grecia** să urmărească cu prioritate normalizarea situației și **revenirea la sistemul Dublin în cursul următoarelor șase luni**. Poziția geopolitică a Greciei a însemnat că aceasta a suportat partea cea mai grea a presiunii din ultimele luni. Acest lucru a agravat problemele persistente ale Greciei legate de îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul dreptului UE. Din 2011, în urma hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului și ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, transferurile Dublin către Grecia au fost suspendate, din cauză că, având în vedere deficiențele persistente ale sistemului elen de azil, acest lucru ar constitui o încălcare a drepturilor fundamentale ale unei persoane. În prezent, Grecia trebuie să acționeze pentru a se asigura că sprijinul disponibil este utilizat pentru a interveni concret pe teren. În acest scop, Grecia ar trebui să depună eforturi maxime pentru a se asigura, în special, că:

- este alocat personal corespunzător serviciilor de azil și primire inițială, pentru a garanta eficacitatea gestionării frontierelor (verificare, identificare, prelevarea amprentelor digitale) și a procedurii de azil;
- se fac investițiile necesare pentru a răspunde nevoilor de primire ale fluxurilor migratorii mixte; în special, Grecia ar trebui să depună eforturi maxime pentru a crea o

capacitate de primire adecvată care să corespundă nevoilor actualelor fluxuri și a asigura structuri corespunzătoare pentru persoanele aflate în procesul de transfer;

- sunt îmbunătățite procedurile și sistemele de absorbție a fondurilor UE;
- se instituie un sistem eficace de returnare (returnări voluntare asistate și returnări forțate).

<i>Principalele acțiuni de realizat în următoarele șase luni</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Punerea în aplicare integrală și rapidă de către statele membre a legislației UE în domeniul azilului și al migrației • Restabilirea normalității în Grecia și luarea tuturor măsurilor necesare pentru reluarea transferurilor Dublin către Grecia în cursul următoarelor șase luni
---	--

IV. URMĂTOARELE ETAPE LEGISLATIVE: INSTITUIREA UNUI SISTEM ROBUST CARE SĂ REZISTE ÎN TIMP

Măsurile pe termen scurt necesare pentru ieșirea din faza acută a crizei nu reprezintă o soluție pe termen lung. Tocmai pentru acest motiv, tratatul de la Lisabona prevede crearea unui sistem comun de azil. În prezent, trebuie nu numai să punem în aplicare integral ceea ce a fost deja convenit, ci și să accelerăm ritmul în ceea ce privește componentele care sunt încă necesare pentru a crea un sistem cu adevărat european. Politicile necesare pentru a realiza o gestionare cu succes a migrației sunt strâns legate între ele. Deficiențele la nivelul frontierei externe determină presiuni asupra sistemului de azil. Capacitățile insuficiente de identificare și înregistrare a migranților la intrare subminează încrederea în întregul sistem. Rata scăzută de succes în ceea ce privește returnarea migranților care nu îndeplinesc condițiile pentru a rămâne în UE creează cinism în legătură cu valoarea deciziilor de azil. Și, așa cum s-a dovedit în cursul ultimelor săptămâni și luni, incapacitatea de a aborda cauzele profunde ale migrației sau de a atenua presiunea din afara UE creează tensiuni enorme pentru UE. Prin urmare, sunt necesare măsuri în următoarele domenii:

(i) **Sistemul european comun de azil** reprezintă garanția că Europa își va respecta obligația de a ajuta persoanele care au nevoie de protecție internațională, temporară sau permanentă, precum și drepturile fundamentale ale migranților. Acesta trebuie să rămână în centrul a ceea ce încercăm să realizăm. Pe de altă parte, presiunea exercitată asupra sistemului în acest an a demonstrat **necesitatea de a revizui Regulamentul Dublin**¹⁶, precum și de a asigura punerea sa în aplicare integrală. Un sistem ordonat și echitabil presupune, de asemenea, ca solicitanților de azil să le fie permis să lucreze. Acele state membre care utilizează integral perioada maximă de nouă luni prevăzută de normele actuale ar putea să se angajeze imediat să permită solicitanților de azil care sosesc în cadrul mecanismelor de transfer să lucreze. În plus, procedurile interminabile subminează credibilitatea sistemului și creează incertitudine

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare).

pentru toți: instituirea unui **sistem la nivelul UE pentru recunoașterea țărilor de origine sigure** în procedurile de azil, astfel cum a propus Comisia pentru țările din Balcanii de Vest și pentru Turcia, va fi un pas important pentru a putea identifica persoanele care au cea mai mare nevoie de ajutor.

Ca parte a acestor eforturi, trebuie să ne pregătim pentru eventualitatea în care Uniunea s-ar confrunta din nou cu o presiune excepțională ca cea de anul acesta: în acest scop, Comisia a propus, în plus față de cele două propuneri privind transferul de urgență, o modificare prin care să se instituie un **mecanism care să permită transferul persoanelor ce au în mod clar nevoie de protecție internațională în situații de criză care afectează aplicarea sistemului Dublin**. Această propunere¹⁷ ar trebui adoptată în regim de urgență.

O parte din credibilitatea sistemului depinde de certitudinea că cei care nu sunt eligibili pentru protecție internațională sunt returnați în țara lor. Aplicarea integrală a măsurilor stabilite în cadrul **planului de acțiune privind returnarea** propus recent de Comisie ar reda credibilitatea sistemului de returnare al UE¹⁸. Pentru aceasta, sunt necesare acțiuni pe două niveluri: la nivelul UE, prin îmbunătățirea schimbului de informații, sporirea resurselor UE și naționale, consolidarea rolului Frontex și un nou accent pe readmisie în relațiile cu țările terțe, precum și la nivel național, pentru a garanta că normele în vigoare sunt efectiv aplicate și că deciziile de returnare sunt executate.

(iii) UE nu poate ignora provocarea reală cu care se confruntă în prezent statele membre în gestionarea frontierelor externe ale Uniunii. Frontiera externă rămâne cea mai importantă componentă prin care se asigură stabilitatea întregii politici privind azilul și migrația. O frontieră externă puternică este cea care ne permite să deschidem frontierele noastre interne din cadrul zonei Schengen și să garantăm libera circulație a persoanelor. Prin urmare, este necesar să cooperăm mai strâns la gestionarea frontierelor noastre externe. Acest lucru înseamnă consolidarea Frontex și a mandatului său și crearea unui **sistem european de pază a frontierelor și a coastelor** pe deplin operativ, pentru a proteja mai bine frontierele externe ale UE și a îmbunătăți capacitatea acesteia de a pune la dispoziție rapid resurse atunci când se produce o criză.

(iv) Un sistem mai ordonat și echitabil de gestionare a migrației trebuie să implice, de asemenea, deplasarea accentului pe tratarea cererilor migranților înainte ca aceștia să pornească în călătorii periculoase către Europa – indiferent dacă este vorba de refugiați care pot fi eligibili pentru protecție internațională, migranți care doresc să beneficieze de programe de migrație legală sau de fapt de persoane care își asumă riscul de a încerca să ajungă în UE, însă sunt returnate în țara lor de origine. O abordare eficientă trebuie să fie centrată pe tradiția Europei în materie de ajutor umanitar prin intermediul unui sistem de **relocare** solid, la nivelul UE. Pe baza experienței dobândite în cadrul mecanismului aplicat în prezent și astfel cum se prevede în Agenda europeană privind migrația, Comisia va elabora o propunere de creare a unui sistem structurat care să asigure o abordare colectivă a relocării în perioade de criză extremă a refugiaților. O abordare mai coerentă și punerea în comun a eforturilor UE ar arăta că UE este pregătită să răspundă necesităților. De asemenea, ar demonstra refugiaților că cel mai sigur mijloc este acela de a folosi canalele ICNUR consacrate. Pentru aceasta este necesar un efort susținut în favoarea unor măsuri care să asigure faptul că migranții care așteaptă ca cererile lor să fie prelucrate sunt primiți în condiții corespunzătoare și că drepturile lor sunt pe deplin respectate, cu cât mai aproape de casă cu putință.

---

¹⁷ COM(2015) 450, 9 septembrie 2015.

¹⁸ COM(2015) 453, 9 septembrie 2015.

(v) În fine, o abordare pe termen lung trebuie să includă deschiderea unor **canale legale de migrație**. Acestea fac parte din crearea unui sistem robust de gestionare a migrației și sunt esențiale dacă vrem ca migrația să devină nu atât o problemă de rezolvat, cât o resursă bine gestionată, pentru un continent care se confruntă cu un grav declin demografic.

<p><i>Principalele acțiuni ale Comisiei de realizat până în martie 2016</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Crearea unui sistem european de pază a frontierelor și a coastelor și extinderea mandatului Frontex (decembrie 2015) • Pachetul privind migrația legală, inclusiv revizuirea prevederilor privind cartea albastră a UE (martie 2016) • O nouă revizuire a Regulamentului de la Dublin (martie 2016) • Propunere referitoare la un sistem structurat privind relocarea (martie 2016) • Actualizarea Strategiei privind traficul de persoane (martie 2016)
--	--

V. CONCLUZIE

De la începutul anului, aproape 500 000 de persoane au sosit în Europa, fiind probabil ca această tendință să continue.

Comisia Europeană a fost implicată în mod constant și continuu în găsirea unui răspuns coordonat la nivel european în problema refugiaților și a migranților. Am realizat multe într-o perioadă scurtă de timp.

Șefii de stat și de guvern care se reunesc astăzi în cadrul Consiliului European trebuie să concretizeze aceste eforturi convenind asupra acțiunilor prioritare din anexe, pe care să le pună în aplicare cu efect imediat.

Lista anexelor

I. Acțiunile prioritare din cadrul Agendei europene privind migrația care trebuie realizate în următoarele șase luni

II. Echipele de sprijin pentru gestionarea migrației care își desfășoară activitatea în punctele critice de acces

III. Mecanismul echipelor de intervenție rapidă la frontieră

IV. Sprijinul financiar pentru statele membre din Fondul pentru azil, migrație și integrare și din Fondul pentru securitate internă

V. Contribuțiile statelor membre și ale Comisiei la Programul Alimentar Mondial

VI. Fondul fiduciar regional al UE ca răspuns la criza siriană („Fondul Madad”)

VII. Punerea în aplicare a sistemului european comun de azil